

III. 1. Identifikace místa a představení Naturálový teórie – argumentace

Na scénu přichází Kamil s Naturálem. *Kamil se zamýšleně rozhlíží a jde na nižším stupínku pomalu doprava, Kamil spíše příběhne (asi do 2/3), protože teprve brzdí své prcháání z předchozího dějství. Naturál přijde elegantně a hravě až po něm. Kamil v předklonu oddechuje, Naturál se zastaví asi ve třetině a obdivuje svoji muskulaturu.*

Kamil (*stále v předklonu*, ohlíží se): „To bylo o fous.“ *Narovná se, otře si čelo. Popojde k Naturálovi:* „No, teď je řada na tobě. Snaž se být trochu víc k užítku.“

Naturál doposud zaujat sám sebou náhle zbystrí, jako by si teprve uvědomil, že se k němu mluví, a věnuje Kamilovi poťouchlý úsměv.

Kamil *přijde na konec pódia vpravo, k divákům:* „Myslím, že jsme teď někde jinde. *Jde dozadu, kde budou nějaké kulisy Francie.* Tohle přece není Řím.“

Naturál (nadechne se, *k divákům*): „Ó né. Tohle je Francie. Tu bych poznal ---- (*a důraz, aby vynikl vtip*) kdekoliv. Země vína, zpěvu... žen.“ *Usměje se na některé divačky.*

Kamil (nenadšeně): „Francie. No fajn. Tak jdeme na to.“ *Jde dopředu k divákům.*

Naturál (vyzývavě k němu přistoupí *– je stále po Kamilově pravé ruce; buď svůdně nebo s předstíranou nechápavostí*): „A na co přesně, mon ami?“

Kamil (nevzrušen jej zarazí rukou *a poodstoupí od něj doprava, dokonce se k němu natočí trochu zády*): „Máš mi říkat, co je dobré. *Zbytek repliky je pronesen se zjevnou ironií. Vyzve jej rukou.* Tak do toho. Osviť mě.“ *Založí ruce na prsou a ostentativně čeká.*

Naturál: *Zleva.* „A copak to není jasné, můj drahý příteli?“ *jak mluví, tak obletuje Kamila, jenž se ho všemožně snaží zbavit, tj. vždy o krok poodstoupí a pootočí se na opačnou stranu. Obejde Kamila, zprava:* „Příroda sama nám říká, co po nás chce. Volá na nás a my ji nemůžeme neslyšet. *Jde dále doprava, přesvědčuje diváky.* Někteří to nazývají hřichem, ale skutečný hřích by bylo nepodvolit se. *Nakloní se k divákům v 1. řadě.* A na ty, kdo se podvolí, čeká odměna – v rozkoši *– luskne prsty. Vrací se ke Kamilovi, vezme jej kolem ramen. (Stojí vpravo od něj.)* To, můj milovaný příteli, je skutečné dobro.“

Kamil *odstoupí od něj:* „S tebou asi taky není všechno úplně v pořádku, co?“ *povzdychne a rezignuje, spustí ruce* „No, aspoň nemáš maňaska.“

Naturál *suverénně:* „Věř mi. *Sepne ruce.* Dokážu ti, že co je *gesto otevřenosti k divákům* ve světě správné, musí být především --- správně cítit.“

Kamil *natočí se k němu, spojí ruce za zády:* „Jen do toho. Dokazuj.“
Naturál se lišácky usměje, ulízne si vlasy.

Kamil (dodá, *aniž by dal najevo obavu*): „Na někom, kdo nejsem já, buď tak laskav.“

Naturál *s hranou prostomyslností:* „Nikdo jiný tu není.“

Kamil stejně hraně se rozhlíží a vyhlíží; v intonaci zaznívá naprostá jistota.: „Neboj, on se někdo brzy ukáže.“